

demokratiet eller de Radikale, saa skal I gennemføre jeres Sager, faa Flertal for dem, hvis I kan faa det, og nøjes med et Mindretal, hvis I maa nøjes med det. Det har altid været vor Politik, og derfor afviser jeg den højtærede Finansministers Bebrejdelse mod mig.

Men jeg siger samtidig, at det konservative Folkeparti har ikke ført nogen klog Politik, nogen for Erhvervslivet heldig Politik, ved saa længe at taale denne Regering. Og nu ser det ogsaa efter det ærede Medlem Hr. Drachmanns Tale ud til, at de ikke blot vil taale den endnu i Maaneder, maaske i Aar, men at de yderligere vil stive den af, saa at den kan fortsætte sin for hele vort Erhvervsliv saa farlige Politik. Jeg tror ikke, det højtærede konservative Folkeparti gavner sig derved; jeg tror, de bliver fattigere og fattigere derved Dag for Dag. Men saa ruineret er de dog maaske ikke blevet, at de ikke har Raad til at købe en Silkesnor — trods Værditolden paa Silke — og sende den i det rigtige Øjeblik derhen, hvor den burde sendes. Nu staaer de med Muligheden derfor, nu er Regeringen i den Situation, at den skal have tre Skattelove — og tre Skattelove, som man i de konservative Kredse ikke ynder, tre Skattelove, som man i Grunden er Modstander af, ogsaa i det konservative Folkeparti. Man har udtalt sig med den største Kølighed. Og gaa ud til deres Vælgere og spørg, om de ønsker Restaurationsskatten — selv om den bliver forandret noget, og selv om den kun bliver givet for et Aar —, om de ønsker Chokolade- og Sukkerskatten, om de ønsker denne Luksustoldskat. Gaa ud i Handels-, Haandværks- og Industri Kredse og spørg, hvad de mener om disse Lovforslag, og De vil ikke tage fejl af Stemningen. Jeg undrer mig derfor over, at det konservative Folkeparti, som sikkert sagligt er enigt med os i vor Betragtning af disse Skattelove, af partipolitiske Grunde fremdeles vil opretholde denne Regering og vil gøre det ved at være med til at bevilge Regeringen disse Skattelove. Det ærede konservative Folkeparti maa ikke glemme, at de samtidig med, at de fører denne Politik, gør Stillingen for deres Organisation, for deres Presse fuldkommen umulig. For det kan ikke blive ved at gaa — det er jo ogsaa til Dels ophørt —, at deres Presse kritiserer Regeringen hver anden Dag eller en Gang om Ugen, den skælder denne Regering ud og siger mange gode Ord om Erhvervslivet o. s. v. o. s. v.; samtidig med at den har et Parti, der ikke bestiller andet end at opretholde denne Regering. Det gaar jo ikke,

det faar jo Slut, det ender jo, og det ender med Forskrækkelse, med Forskrækkelse for Partiet. Det er jo en daglig Undergravning af deres eget Parti, og den Dag, Valget endelig kommer, aabner Afgrunden sig for dem. Som et Parti, der dog i ikke ringe Grad repræsenterer Byerhverv og Byerhvervsinteresser, var det deres Pligt at staa sammen med os andre, der har Interesse for hele Landets Økonomi, derunder ogsaa for Byerhvervslivet. Det var ogsaa deres Pligt at staa sammen med os om at søge at faa en god Toldlov igennem, bl. a. ogsaa af den Grund, at saa først er Banen for Alvor fri til med Kraft at rejse Kravet om de fornødne Kriseforanstaltninger.

Det gør mig derfor ondt — og det vil jeg slutte med —, at Ministeren udtalte sig saa skeptisk om Mulighederne for en Toldlovs Gennemførelse i denne Rigsdagssamling. Naar han mente, Militærforliget var nødvendigt, for ellers vilde Hær og Flaade ødelægges, siger jeg: Der er noget i dette Land, der er vigtigere end Hær og Flaade, det er det danske Erhvervsliv, og skal det blive ved at gaa ret længe paa samme Maade som i de sidste to Aar, vil dette Erhvervsliv blive ødelagt, men saa forsvinder ogsaa Hær og Flaade, saa forsvinder alt andet, saa er ingenting længere noget værd, for saa er Grundlaget for det hele borte. Jeg beder endnu en Gang det konservative Folkeparti huske paa, hvad det gælder: Et Aars eller to Aars Fortsættelse kan betyde ubodelige Tab, ubodelig Skade, som ikke senere kan genoprettes. For det er netop det ejendommelige ved Industriens Vilkaar, at naar det, der er bygget op gennem mange Aar, brydes ned, tager det en meget lang Aarrække for at bygge det op igen. Situationen ude i Verden, Situationen herhjemme er en saadan, at der kræves ekstraordinære Foranstaltninger. Vi har stadig anbefalet dem fra vor Side. Vi erklærede i Fjor Sommer, at vi var villige til, hvis denne Regering maatte gaa, at støtte en hvilken som helst Regering, der vilde gøre det til sin eneste Opgave at se at frelse vort Land ud af denne Erhvervskrise. Ganske sagligt, ganske uden partipolitiske Hensyn, har vi set paa Situationen og paa Erhvervslivet. Det konservative Folkeparti har ikke villet være med, det er maaske derved kommet til at grave Erhvervslivets og Industriens Grav her i Danmark for mange Aar. Det er os kun en fattig Trøst, at de selv vil forsvinde i denne Grav.

Drachmann: Jeg vil gerne begynde med en Tak, en Tak til den højtærede